

Publicerad 2006-11-03 01:15 av fadedfromblack

Jag tittade discokulan i vitögat och såg spegelskärvor

[Jag känner alltid den där känslan av isolerat adrenalin.]

När jag går i vardagsletargi underkuvas känslan, den blir ett känslomässigt opium, förpassas till det undermedvetna.

När jag dricker bort det som inte är Jag, ser jag rött önskningar, ilska, vanmakt blir verkliga ansikten, masken blir en sinnesstämning som väger mer än förnuft mer än moral.

[Ingen ser slaget komma] jag ser spegelskärvor där brosket brister i cellbindningar mellan knogarna.

Kaos, säger någon. "Som det var konstruerat av Gud när han byggde Lego som barn", tänker jag.

[När ljuset slår om]

Nu behövs inget bejakande.

Dekadensens Big Bang.

[blytglittrande discokula i ögonvrån okontrollerade rörelser sprit en doft av toasex sparkar slag mot egot som faller till marken i kaskader av gröna röda vita ljus som blandas med nattklubbsnostalgisk alkoholmelankoli kysser ansiktet skitigt vått dansgolv]

Och ingen märker att musiken slutat spela.

[...]

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren fadedfromblack med Poeter.se id #9495 innehar upphovsrätten